

Dosarul nr. 2ra-1311/20

Prima instanță: Judecătoria Strășeni, judecător – D. Cristian

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecători – A. Panov, L. Pruteanu, I. Țurcan

ÎNCHEIERE

28 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului,

Judecătorul

judecătorii

Svetlana Filincova

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Brînză Sergiu în interesele Galinei Titei,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Pagu Nicolae către Titei Galina, Titei Victoria și Titei Mihail, intervenient accesoriu Burlacu Sergiu cu privire la încasarea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2020, corectată prin încheierea din 24 martie 2020, și a deciziei suplimentare a Curții de Apel Chișinău din 24 martie 2020, prin care s-a admis apelul declarat de Titei Galina și s-a modificat hotărârea Judecătoriei Strășeni din 11 mai 2015, în partea încasării prejudiciului material și respectiv în partea încasării taxei de stat,

c o n s t a ț ă:

La 30 aprilie 2014, Pagu Nicolae a depus cerere de chemare în judecată, concretizată prin cererea din 24 martie 2015, către Titei Galina, Titei Victoria și Titei Mihail, intervenient accesoriu Burlacu Sergiu, cu privire la încasarea prejudiciului material în mărime de 84187,73 lei, prejudiciul moral în sumă de 20000 lei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că este proprietarul apartamentului xxxxx din xxxxx, xxxxx, xxxxx, iar din 06 mai 2013 în apartamentul în cauză locuiește Burlacu Sergiu, în baza contractului de comodat încheiat cu acesta. Pârâții sunt vecinii care locuiesc în apartamentul nr.30 din xxxxx, xxxxx, xxxxx, iar din cauza atitudinii iresponsabile a ultimilor, apartamentul lui a fost inundat de mai multe ori, ultima dată fiind la 06 februarie 2014, în rezultatul cărui fapt a fost prejudiciat material în sumă de 84187,73 lei.

Astfel, reclamantul consideră că în urma acțiunilor recente ale pârâților și prin faptul că de mai multe ori s-a produs inundația apartamentului, a avut de suferit material și moral, însă pârâții au refuzat soluționarea pe cale amiabilă a problemelor apărute, nici după solicitarea asumării răspunderii pentru prejudiciul cauzat și nici după adresarea sa la IP Strășeni cu cerere să fie luate masuri.

Prin hotărârea Judecătorei Strășeni din 11 mai 2015, cererea de chemare în judecată depusă de Pagu Nicolae a fost admisă parțial. S-a încasat în mod solidar de la Titei Galina, Titei Victoria și Titei Mihail în beneficiul lui Pagu Nicolae, suma de 84187,73 lei cu titlu de prejudiciu material cauzat în rezultatul scurgerii apei și 7625,63 cu titlu de cheltuieli de judecată. În rest acțiunea s-a respins ca neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a remarcat că, faptul inundării apartamentului reclamantului a fost confirmat prin Procesul-verbal de constatare la fața locului, Declarația lui Titei Mihail din 06 februarie 2013 (f.d.129-130) și Actul de constatare din 24 aprilie 2014 întocmit de Executorul judecătoresc Ciubotaru Olga. (f.d.16-36)

Totodată, la soluționarea cuantumului prejudiciului cauzat prin inundarea apartamentului reclamantului Pagu Nicolae, prima instanță s-a referit la Raportul de constatare tehnico-științifică nr.030 din 21 februarie 2014 efectuat de expertul judiciar – Achimov Anatolie. (f.d.6-14)

Nefiind de acord cu soluția dată, la 08 iunie 2015, avocatul Brînză Sergiu, în interesele Galinei Titei, a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Strășeni din 11 mai 2015, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri privind respingerea acțiunii, cu încasarea din contul reclamantului, a cheltuielilor de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2020, corectată prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 24 martie 2020, s-a admis apelul declarat de avocatul Brînză Sergiu în interesele Galinei Titei și s-a modificat hotărârea Judecătorei Strășeni din 11 mai 2015, în partea încasării prejudiciului material, și respectiv în partea încasării taxei de stat, micșorând cuantumul prejudiciului material, de la suma de 84187,73 lei până la suma de 74945 lei, iar mărimea taxei de stat micșorând-o de la 2525,63 lei până la suma de 2249 lei.

Prin decizia suplimentară a Curții de Apel Chișinău din 24 martie 2020, s-a încasat din contul Galinei Titei în beneficiul lui Pagu Nicolae, cheltuielile de judecată legate de achitarea serviciilor de asistență juridică în sumă de 2000 lei.

Pentru a decide astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, s-a referit la Raportul de expertiză judiciară xxxxx43-2746 din 03 decembrie 2018 întocmit de expertul judiciar Achimov Anatolie, prin care s-a concluzionat că costul lucrărilor de reparație ce necesită a fi demarate în interiorul bunului imobil apartamentul xxxxx din xxxxx xxxxx, xxxxx, în vederea înlăturării deficiențelor apărute în urma inundării acestuia din data de 06 februarie 2014, constituie 74945 lei. (f.d.27-36, Vol.II)

La 15 iulie 2020, avocatul Brînză Sergiu, în interesele Galinei Titei, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2020, a deciziei suplimentare a Curții de Apel Chișinău din 24 martie 2020 și a încheierii Curții de Apel Chișinău din 24 martie 2020, de corectare a erorii, solicitând casarea acestora cu trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului a invocat faptul că, examinând cauza civilă în lipsa apelantei și fără a ține cont de cererea de amânare parvenită din partea reprezentantului ei, instanța de apel a încălcat normele procedurale aplicabile la această etapă, apelanta neavând posibilitate de a se familiariza cu raportul de expertiză judiciară xxxxx43-2746 din 03 decembrie 2018, a fost limitată în

drepturile sale de a prezenta probe pentru a demonstra temeinicia cererii de apel.

Astfel, reiterând argumentele cererii de apel, s-a invocat că Raportul de constatare tehnico-științifică nr.030 din 21 februarie 2014 efectuat de expertul judiciar – Achimov Anatolii, a fost dobândit cu abatere de la normele procedurale aplicabile la caz, or, persoana responsabilă de verificarea condițiilor apartamentului inundat, nu a verificat și apartamentul apelanților.

În concluzie, consideră că fiind lipsită de accesul la procesul de expertiză, apelanta nici nu a putut formula propriile concluzii asupra obiectului expertizării și astfel fiind pusă pe picior de inegalitate în raport cu reclamantul Pagu Nicolae, iar aceste încălcări ale instanței de apel au dus la soluționarea greșită a litigiului.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că argumentele avocatului Brînză Sergiu în interesele Galinei Titei nu sunt întemeiate și respectiv cererea de recurs urmează a fi declarată ca inadmisibilă, din următoarele considerente.

În conformitate cu art.434 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel; Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, la 06 mai 2020, instanța de apel a expeditat participanților la proces, decizia Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2020, decizia suplimentară din 24 martie 2020 și, respectiv, încheierea de corectare a erorii din 24 martie 2020 (f.d. 77, vol. II), însă la materialele cauzei nu există înscrisuri care să probeze momentul recepționării acestora de către recurentă.

Astfel, având în vedere că faptul recursul a fost înregistrat la 15 iulie 2020, în conformitate cu art.434 din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului consideră că acesta este declarat în termen.

În conformitate cu art.432 alin.(1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Conform art.433 lit.a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Potrivit art.440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Luând în considerație că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică

la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de reprezentantul recurenteii nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra trimiterii cauzei la rejudecare în instanța de apel, pentru reaprecierea circumstanțelor cauzei, în detrimentul evident al legalității soluției instanței de apel, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă.

În context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Prin aceasta se denotă caracterul declarativ al recursului, care fiind lipsit de esență, doar evidențiază simplul dezacord al recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al acestuia este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Suplimentar, este de remarcat că argumentele recurenteii se limitează la evidențierea dezacordului său cu soluția instanței de apel, însă acestea nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

În altă ordine de idei, prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de avocatul Brînză Sergiu în interesele Galinei Titei.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa cărorva temeiuri în urma cărora ar fi necesară declararea recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), art.433 lit. a) și art. 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de avocatul Brînză Sergiu în interesele Galinei Titei.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, Judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru